

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย
เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์ มัทนะพาธา ของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5
โดยใช้วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้และวิธีสอนแบบปกติ

THE RESULTS OF GROUP INVESTIGATION TEACHING METHOD ON THAI LEARNING
ACHIEVEMENT STORY OF TALK MADANABADHA OR THE ROMANCE OF A ROSE AND
GROUP PROCESS ABILITIES OF MATTHYOMSUKSA 5 STUDENTS TAUGHT BY
COOPERATIVE LEARNING AND NORMAL TEACHING METHOD

ชุตติพันธ์ ไก่งาม¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์วัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์ มัทนะพาธาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการใช้วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ และวิธีสอนปกติ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์ มัทนะพาธาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียน โดยใช้วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์ มัทนะพาธา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียน โดยใช้วิธีสอนแบบปกติ ผลวิจัยสรุปได้ ดังนี้ 1) กลุ่มที่สอนโดยใช้วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ มีค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนของนักเรียนกลุ่มที่สอนโดยใช้วิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) กลุ่มที่สอนโดยใช้วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้มีค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) กลุ่มที่สอนโดยใช้วิธีการสอนแบบปกติมีค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Abstract

This research aims to 1) The results of group investigation teaching method on Thai leaning achievement story of talk MADANABADHA or The Romance of a rose and group process abilities of mathayomsuksa 5 students taught by cooperative leaning and normal teaching method 2) The results of group investigation teaching method on Thai leaning achievement story of talk MADANABADHA or The Romance of a rose and group process abilities of mathayomsuksa 5 students Before and after school taught by cooperative leaning

---

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา การสอนภาษาไทย

3) The results of group investigation teaching method on Thai leaning achievement story of talk MADANABADHA or The Romance of a rose and group process abilities of mathayomsuksa 5 students Before and after school teaching method The results are summarized as follows 1) Group teaching methods, teaching, knowledge quest An average score above the average school score of students taught by using the normal method, statistically significant at the level of the Group taught by 05 2.) uses the teaching methods for Learning Quest has an average score above the average school score before the study statistically significant at the .05 level 3), a group that teaches by means of the normal average teaching score higher than the average school score before study. Statistically significant at the .05 level

คำสำคัญ   เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์, การสอนโดยการเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้, การเรียนวรรณคดี
KEYWORD   Comparison of outcomes, teaching learning quest for learning, studying
 Literature.

บทนำ

เนื่องจากวรรณคดีเป็นสื่อสำคัญในการเรียนรู้ ซึ่งผู้อ่านสามารถศึกษาชีวิตและสังคมผ่านภาพสะท้อนจากเนื้อหาวรรณคดี อีกทั้งวรรณคดียังเป็นมรดกทางวัฒนธรรม ความงดงามทางด้านการใช้ภาษาซึ่งเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน การเรียนการสอนวรรณคดีจึงมีความจำเป็นมากเพราะนอกจากการให้ความรู้เพื่อสืบทอดภูมิปัญญาทางภาษาให้ความรู้ทางด้านวิถีชีวิตและวัฒนธรรม การเรียนวรรณคดียังเป็นการเรียนเพื่อฝึกทักษะการคิดให้แก่ผู้เรียน โดยในกระบวนการเรียนการสอนจะต้องฝึกให้ผู้เรียนมีทักษะในการวิเคราะห์คุณค่าเนื้อหาต่างๆ ตลอดจนนำความรู้ แนวคิดหรือข้อคิดที่ได้รับจากการเรียนวรรณคดีมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

ดังนั้นแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวคือ ควรมีการปรับปรุงรูปแบบวิธีการสอนให้เหมาะสมเพื่อให้การเรียนวรรณคดีมีความน่าสนใจ ไม่ใช่เรื่องที่น่าเบื่อหน่าย กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความซาบซึ้งและเห็นคุณค่าของวรรณคดี รูปแบบการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองได้รวมทั้งการมีส่วนร่วมในการเรียน จะทำให้กิจกรรมการเรียนรู้ไม่น่าเบื่อหน่าย ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและอยากเรียนรู้ เพิ่มเติมคือ วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดในการนำวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้มาปรับใช้ในการสอนวรรณคดีเพราะวิธีดังกล่าวเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการหาคำตอบด้วยตนเอง เรียนรู้โดยตรงกับการค้นคว้าหาความรู้ใหม่นั้น มากกว่าการบอกความรู้ให้แก่ผู้เรียน นอกจากนี้แบบกิจกรรมการเรียนการสอนยังเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงเพื่อให้ฝึกคิดและเกิดความรู้ ทำให้กลายเป็นความรู้และความจำฝังแน่น คงทน กล้าคิด กล้าแสดงออก ซึ่งวิธีสอนแบบสืบเสาะหา

ความรู้ที่มีขั้นตอนที่แน่นอน คือ ชั้นสร้างความสนใจ ชั้นสำรวจค้นหา ชั้นอธิบาย ชั้นขยายความรู้และชั้นการประเมิน ซึ่งทุกขั้นตอนผู้เรียนมีส่วนร่วมสำคัญและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้

จากข้อมูลที่น่าเสนอข้างต้น จะเห็นว่า วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้เน้นเพื่อพัฒนาทักษะด้านการคิดระดับสูง คือ การวิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินค่า เป็นสำคัญ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จะศึกษารูปแบบการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้มาปรับใช้กับการเรียนการสอนวิชา วรรณคดี ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีที่สูงขึ้น ทั้งนี้ เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์ มัทนะพาธา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศน์ร่มเกล้า ระหว่างการใช้วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ และวิธีสอนปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์ มัทนะพาธา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศน์ร่มเกล้า ก่อนและหลังเรียน โดยใช้วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์ มัทนะพาธา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศน์ร่มเกล้า ก่อนและหลังเรียน โดยใช้วิธีสอนแบบปกติ

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์ มัทนะพาธา ของนักเรียนเพื่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศน์ร่มเกล้า ระหว่างการใช้วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ สูงกว่า วิธีสอนแบบปกติ
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์ มัทนะพาธา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศน์ร่มเกล้า โดยใช้วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ สูงกว่าก่อนเรียน
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์ มัทนะพาธา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศน์ร่มเกล้า โดยใช้วิธีสอนแบบปกติ สูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศน์วิเทศน์ร่มเกล้า เขตลาดกระบัง แขวงคลองสามประเวศน์ กรุงเทพมหานคร จำนวน 6 ห้อง ทั้งหมด 242 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศวิเทศร่มเกล้า เขต
ลาดกระบัง แขวงคลองสามประเวศน์ กรุงเทพมหานคร สุ่มการเลือกห้องที่มีผลการเรียนใกล้เคียงกัน
ในภาคเรียนที่ผ่านมาได้จำนวน 4 ห้อง แล้วสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยการ
จับสลาก (lottery) 2 ห้องเรียนเป็นกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียนและกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียนคือชั้น
มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5/1 และ 5/2 ตามลำดับ

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ และวิธีสอนปกติ
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์ มัทนะพาธา ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5

1. ระยะเวลา

ระยะเวลาในการทดลองภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ครูภาษาไทยมีแนวทางในการสอนวรรณคดีไทยโดยใช้วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ เพื่อ
นำไปประยุกต์ใช้ในระดับอื่น
2. ครูภาษาไทยมีแผนการจัดการเรียนรู้ใช้วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ เพื่อนำไปใช้ในการ
จัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศร่มเกล้า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วรรณคดีสูงขึ้น

บททวนวรรณกรรม

สุทธิพร วงศ์วิชัย (2545) ศึกษาเรื่อง ผลของการใช้เทคนิคกลุ่มร่วมมือ โดยเน้นการสร้างแผนภูมิโน
ทัศน์ที่มีต่อความคิดรวบยอด ในการเรียนวรรณคดี ไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา 1 ถึง 5 ผลการวิจัยพบว่า
ความคิดรวบยอดในการเรียนวรรณคดีไทยหลังเรียนด้วยการใช้เทคนิคกลุ่มร่วมมือโดยเน้นการสร้างแผนภูมิ
โนทัศน์ที่มีต่อความคิดรวบยอดในการเรียนวรรณคดีไทยสูงกว่าก่อนเรียน

กรรณิการ์ แก้วปานกัน (2547) ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอน โดยใช้แผนผังความคิดกับวิธีสอนปกติ ผลการศึกษาพบว่า
นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบแผนผังความคิดมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมพร ขวาทไทย (2547) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องทักษะการ

เขียนจดหมายโดยใช้แผนผังความคิดวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาแผนการ
จัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง ทักษะการเขียนจดหมายโดยใช้แผนผังความคิดที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์80/80
ผลการศึกษาพบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง ทักษะการเขียนจดหมายโดยใช้แผนผังความคิด วิชา
ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ปริยานันท์ ไวยเวช (2548) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการจำการวิเคราะห์และการ
สังเคราะห์ โดยใช้เทคนิคแบบแผนผังความคิดกับเทคนิคแบบโครงเรื่อง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดย
โดยใช้เทคนิคแบบแผนผังความคิดกับเทคนิคแบบโครงเรื่องมีการพัฒนาความสามารถในการจำจากเรื่องที่อ่าน
ไม่แตกต่างกันแต่นักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคแบบแผนผังความคิดมีการพัฒนาความสามารถด้านการ
วิเคราะห์และการสังเคราะห์จากเรื่องที่อ่าน มากกว่านักเรียนที่เรียนโดยเทคนิคแบบโครงเรื่องอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .01

วันดี วิภาตนาวิณ (2549) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะความคิดรวบยอดด้วยการสร้างแผนภูมิ
มโนทัศน์โดยใช้เทคนิคกลุ่มร่วมมือในการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนางรอง
จังหวัดบุรีรัมย์พบว่า แบบฝึกทักษะความคิดรวบยอดด้วยการสร้างแผนภูมิมโนทัศน์โดยใช้เทคนิคกลุ่มร่วมมือ
ในการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนางรอง เรื่อง วรรณคดีไทยที่สร้างขึ้นมีค่า
ประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 82.67/93.55 โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี
ที่ 6 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะความคิดรวบยอดด้วยการสร้างแผนภูมิมโนทัศน์โดยใช้เทคนิคกลุ่ม
ร่วมมือในการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐาน

อุบล กลิ่นหอม (2551) ศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่มที่มี
ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยและความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบสืบเสาะหา
ความรู้มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยหลังเรียน
สูงกว่าก่อนเรียน และความสามารถในการทำงานกลุ่มหลังจากที่ได้รับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม
พบว่าอยู่ในระดับสูง

พวงเพชร เกตุวีระพงศ์(2552) ศึกษาเรื่อง การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนที่ใช้รูปแบบการจัดการ
เรียนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า กิจกรรมในรูปแบบสืบเสาะหาความรู้ที่ใช้สำหรับพัฒนากิจกรรมการเรียน
และการคิดอย่างมีวิจารณญาณเหมาะสมกับนักเรียน ทำให้ครูปรับการเรียนเปลี่ยนการสอน นักเรียนมีการ
พัฒนาพฤติกรรมการเรียนดีขึ้นมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดอย่างมีวิจารณญาณสูงขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหนังสือแนวทางการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนสืบเสาะหาความรู้
3. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้
4. ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนวรรณคดีวรรณกรรมและวิเคราะห์วรรณคดีวรรณกรรม
5. วางแผนในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ให้ครอบคลุมเนื้อหาการเรียน วรรณคดีไทย เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์ มัทนะพาธา โดยกำหนดโครงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ จำนวน 5 แผน ใช้เวลาในการสอน 10 ชั่วโมง
6. เขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ บทละครพูดคำฉันท์ มัทนะพาธา
7. นำแผนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์ มัทนะพาธา ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย จำนวน 3 คน ตรวจสอบเพื่อขอคำแนะนำในส่วนที่บกพร่อง
8. ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของแผนการจัดการเรียนรู้ แล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเนื้อหา (content validity) แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องโดยวิเคราะห์ข้อมูลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความของแบบทดสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยใช้สูตร IOC โดยเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ถึง 1.00 เป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้
9. สุ่มแผนการจัดการเรียนรู้ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาข้อบกพร่อง ความเหมาะสมด้านเวลาและวิธีดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
10. นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในเครื่องมือในการวิจัย

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์ มัทนะพาธา

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหนังสือแนวทางการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. ศึกษาทฤษฎี หลักการ และแนวคิดในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และศึกษาการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบบอิงเกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด (2545: 60 - 62) เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
3. ศึกษาเอกสารหลักสูตร ได้แก่ คู่มือครูภาษาไทย หนังสือแบบเรียนภาษาไทย คู่มือการวัดและประเมินผล รวมถึงวิธีการสร้างแบบทดสอบสาระการเรียนรู้ภาษาไทยจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง

4. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บทละครพูดคำฉันท์ มัทนะพาธา ชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 เป็นข้อทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก โดยแบ่งเป็นแบบทดสอบก่อนเรียนจำนวน 60 ข้อ และแบบทดสอบหลังเรียนจำนวน 60 ข้อ เกณฑ์การให้คะแนนคือ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน
5. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย จำนวน 3 คนเพื่อ พิจารณาความเที่ยงตรงและความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ต้องการกับผู้เรียน โดยใช้วิธีตรวจสอบดัชนีความสอดคล้อง (index of item objective congruence – IOC) ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจให้คะแนน วิเคราะห์ข้อมูลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยใช้สูตร IOC โดยเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ถึง 1.00 เป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้
7. นำแบบทดสอบที่ผ่านการหาค่า IOC แล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ที่เคยเรียนเรื่องนี้ผ่านแล้ว จำนวน 40 คน
8. วิเคราะห์ข้อสอบเพื่อหาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบแต่ละข้อ ผลการวิเคราะห์ พบว่า มีค่าความยากง่าย ระหว่าง 0.40 ถึง 0.80 และค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.20 ถึง 0.60 และนำมาหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยใช้สูตรคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (KR 20)
9. คัดเลือกข้อสอบที่มีความยากง่ายน้อยกว่า 0.20 และมากกว่า 0.80 ค่าอำนาจจำแนกน้อยกว่า 0.20 ออกให้เหลือ 30 ข้อ
10. จัดพิมพ์ข้อสอบที่ผ่านการตรวจสอบหาคุณภาพแล้วเป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

การศึกษาครั้งนี้ครั้งนี้ ผู้รายงานใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ร้อยละ (Percentage) ใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด. 2545: 101)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด. 2545: 101)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สูตรดัชนีค่าความสอดคล้อง IOC (สมนึก ภัททิยธนี. 2541: 220)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

2.2 ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด. 2545: 81)

$$r = \frac{R_u - R_l}{f}$$

2.3 การหาค่าความยากง่าย (P) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด. 2545: 84)

$$P = \frac{R_u + R_l}{2f}$$

3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้สูตรคำนวณหาค่า t-test แบบ Dependent (บุญชม ศรีสะอาด. 2545: 109)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{(n-1)}}}$$

ตอนที่ 1 ผลสัมฤทธิ์การเรียนวรรณคดี เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์ มัทนะพาธา ที่ได้รับการสอนโดยการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ กับการสอนแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S.D	T	Sig	
กลุ่มทดลอง	25	50	16.98	3.080	2.945	.004
กลุ่มควบคุม	25	50	16.88	3.745	-3.607	0.000

*P<.05

ข้อมูลจากตารางที่ 1 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์ มัทนะพาธา ของกลุ่มทดลองที่สอนโดยใช้วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ มีค่าเฉลี่ย 16.98 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.080 ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์ มัทนะพาธา ของกลุ่มควบคุมที่สอนโดยการเรียนแบบปกติ มีค่าเฉลี่ย 16.88 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.745 จึงอาจกล่าวได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์ มัทนะพาธา ของกลุ่มทดลอง ที่สอนโดยวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ และกลุ่มควบคุมที่สอนโดยการเรียนแบบปกติ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์ มัทนะพาธาของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง บทละครพูดคำฉันท มีทนะพาธาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนและ หลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S.D	T	Sig
กลุ่มทดลอง	25	17.18	2.753	-8.971	.000*
กลุ่มควบคุม	25	20.64	2.238		

*P<.05

ข้อมูลจากตารางที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pre-test) เรื่องการเรียนวรรณคดีเรื่อง บทละครพูดคำฉันท มีทนะพาธาของนักเรียนด้วยวิธีการสอนสืบเสาะหาความรู้ มีค่าเฉลี่ย 17.18 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.753 ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (Post-test) เรื่องการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่สอนด้วยวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ มีค่าเฉลี่ย 20.64 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.064 จึงอาจกล่าวได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน(Post-test) สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pre-test) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง บทละครพูดคำฉันท มีทนะพาธา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S.D	T	Sig
กลุ่มทดลอง	25	15.24	1.791	-9.447	.000*
กลุ่มควบคุม	25	19.12	2.282		

*P<.05

ข้อมูลจากตารางที่ 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pre-test) เรื่อง ทางกรเรียนวรรณคดี เรื่อง บทละครพูดคำฉันท มีทนะพาธา ของนักเรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ มีค่าเฉลี่ย 15.24 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.791 ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (Post-test) เรื่อง การเรียนวรรณคดีของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่สอนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ มีค่าเฉลี่ย 19.12 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.882 จึงอาจกล่าวได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน(Post-test) สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pre-test) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์ มัทนะพาธา ของนักเรียนชั้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศร่มเกล้า ที่ได้รับการสอนโดยสืบเสาะหาความรู้ กับการสอนแบบปกติ

- 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์ มัทนะพาธา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการใช้วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ และวิธีสอนปกติ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
- 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์ มัทนะพาธา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียน โดยใช้วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน(Post-test) สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pre-test) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
- 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์ มัทนะพาธา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียน โดยใช้วิธีสอนแบบปกติ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน(Post-test) สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pre-test) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ มีประเด็นน่าสนใจที่ควรนำเข้าสู่การอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์ มัทนะพาธา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มที่สอนโดยใช้วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ มีค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนของนักเรียนกลุ่มที่สอนโดยใช้วิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการศึกษาที่พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ซึ่งสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ มีค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนนักเรียนกลุ่มที่ 2 คือนักเรียนกลุ่มสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ที่มีความเหมาะสมที่จะนำมาปรับใช้ในการเรียนวรรณคดี เพราะการเรียนวรรณคดีให้เข้าใจและจดจำได้น่าไปประยุกต์ใช้ได้จะต้องใช้วิธีการที่เป็นขั้นตอนในการเรียนรู้คล้ายกับวิทยาศาสตร์ การเรียนรู้ต้องอาศัยทักษะทางภาษาที่หลากหลายรวมทั้งทักษะการศึกษาค้นคว้าเพื่อสรุปความนำไปสู่การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินค่า

การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นวิธีการที่มีการประยุกต์ปรับการเรียนเปลี่ยนการสอนให้

สนุกสนานและทำให้ผู้เรียนสนใจโดยการสร้างสถานการณ์หรือคำถามที่ท้าทาย ยั่ว กระตุ้นความอยากรู้อยากเห็น อยากรู้อากำตอบ อีกทั้งรูปแบบกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนร่วมกันทำความเข้าใจปัญหา รวบรวมและแยกแยะประเด็นปัญหาเพื่อการกันหาคำตอบด้วยตนเองอย่างมีอิสระ นักเรียนได้เลือกแนวทางการแสวงหาความรู้และค้นคว้าหาคำตอบตามที่ตนเองถนัด เพื่อสรุปเป็นองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนและกระบวนการที่เน้นให้นักเรียนปฏิบัติและมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการเรียนรู้ โดยเฉพาะขั้นตอนการขยายความรู้ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้ความรู้เดิมในสถานการณ์ใหม่ ๆ ทำให้ผู้เรียนแสวงหาคำตอบ แก้ปัญหาด้วยวิธีการที่หลากหลาย ทั้งนี้เพราะการเรียนรู้วรรณคดีจะต้องแก้ไขการวิเคราะห์โครงเรื่องเรื่องราว แนวคิด ซึ่งนักเรียนจะทำได้ดีนั้นต้องอาศัยการฝึกฝนบ่อยครั้ง คือเมื่อเรียนรู้วรรณคดีเรื่องหนึ่งหรือตอนใดตอนหนึ่งจะต้องส่งเสริมให้นำความรู้ไปขยายเพิ่มเติมโดยการให้ฝึกวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่าวรรณคดีในรูปแบบอื่น ๆ ส่งผลให้เกิดเป็นความรู้ความเข้าใจที่คงทน และสามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่าวรรณคดีเรื่องอื่นตอนอื่นหรือรูปแบบอื่นได้นอกจากนี้วิธีการเรียนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ที่ผู้วิจัยใช้เน้นการทำงานเป็นกลุ่มเพื่อให้นักเรียนฝึกทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลในการเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ส่งผลให้นักเรียนยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีการพัฒนาระบบการคิดของตนเองได้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของพวงเพชร เกตุวีระพงศ์(2552) ศึกษาเรื่อง การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนที่เชิงรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและการคิดอย่างปวิวิจารณ์ญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า กิจกรรมในรูปแบบสืบเสาะหาความรู้ที่ใช้สำหรับพัฒนา กิจกรรมการเรียนและการคิดอย่างปวิวิจารณ์ญาณเหมาะสมกับนักเรียน ทำให้ครูปรับการเรียนเปลี่ยนการสอน นักเรียนมีการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนดีขึ้น และส่วนใหญ่มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดอย่างปวิวิจารณ์ญาณสูงขึ้น นอกจากนี้งานวิจัยของ อุบล กลิ่นหอม (2551) ศึกษาเรื่องการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่มที่ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยและความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และความสามารถในการทำงานกลุ่มหลังจากที่ได้รับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่มพบว่าอยู่ในระดับสูง

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีเรื่อง บทละครพูดคำฉันท์ มัทนะพาธา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มที่สอนโดยใช้วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้มีค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการทดลองใช้วิธีการสอนดังกล่าวนี้ แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทาง

การเรียนวรรณคดีของนักเรียนที่ใช้วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้สูงขึ้นเนื่องจากการเรียนวรรณคดีนั้น จะต้องอาศัยการแกหลายด้าน เช่น การอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูด รวมไปถึงการแก้ทักษะด้านการคิดระดับสูง เพื่อแก้การวิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินค่า ส่งผลให้ผู้เรียนเข้าใจสารที่กวีต้องการสื่อ เข้าใจชีวิตและมีวิสัยทัศน์กว้างขึ้น ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะต้องคำนึงถึงวิธีการสอนให้มีความเหมาะสมกับนักเรียน โดยต้องเน้นให้มีการแก้ทักษะทางภาษาที่หลากหลายรวมทั้งต้องใช้วิธีการสอนในการสร้างเสริมและเพิ่มพูนประสบการณ์ตรง โดยเฉพาะต้องเน้นการพัฒนาความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้เป็นรูปแบบการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้แก้ปัญหาปฏิบัติจริงจากสถานการณ์หรือคำถามที่ครูกำหนด โดยนักเรียนต้องคิดวางแผนแสวงหาคำตอบและต้องแก้ทักษะการอ่าน การฟังและการดู เพื่อให้ได้คำตอบที่ต้องการ และเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดระหว่างกัน อันจะเป็นการเพิ่มวิสัยทัศน์ของตนเองให้กว้างขวางขึ้น นอกจากนี้ นักเรียนต้องใช้ทักษะการเขียนและการพูดเพื่อนำเสนอความรู้และความคิดของตนเอง เพื่อแก้ให้มีการอภิปรายคำตอบที่หลากหลายร่วมกัน กิจกรรมดังกล่าวจะทำให้ นักเรียนเป็นผู้มีความคิดวิเคราะห์และคิดสร้างสรรค์สามารถประยุกต์การเรียนรู้ให้เข้ากับสถานการณ์หรือเรื่องราวใหม่ได้ นำไปสู่การวิเคราะห์แก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ดี

วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ขึ้นเป็นการเรียนการสอนผ่านกิจกรรมที่มีการสร้างสถานการณ์ที่ท้าทาย ยั่วเยาะ กระตุ้นให้นักเรียนสนใจ อยากรู้ อยากเห็น คือกระตุ้นนักเรียนด้วยการตั้งคำถามเพื่อนำไปสู่กระบวนการตรวจสอบที่หลากหลาย มีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนสำรวจแก้ให้นักเรียนได้เรียนรู้วิธีการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองทำงานได้อย่างอิสระตามความคิด มีการวิเคราะห์ อภิปรายและหาข้อสรุปรวมทั้งมีการประเมินตนเองด้วยวิธีการที่หลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับ สุวิทย์ มูลคำ (2546, หน้า136) ที่กล่าวว่า การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาด้วยวิธีการแก้ให้ผู้เรียนรู้จักศึกษาค้นคว้าหาความรู้โดยผู้สอนตั้งคำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้กระบวนการทางความคิด หาเหตุผลจนค้นพบความรู้หรือแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่ถูกต้องด้วยตนเอง สรุปเป็นหลักการเป็นกฎเกณฑ์หรือวิธีการในการแก้ปัญหา สามารถนำไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ในการควบคุม ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงหรือสร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมในสภาพการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ แวมมณี กุลเมืองน้อย (2550) ที่สรุปผลว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้เป็นวิธีการที่ช่วยเสริมสร้างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการคิดวิเคราะห์และความสามารถในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีเรื่อง บทละครพูดคำฉันท มีทนะพาธา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มที่สอนโดยใช้วิธีการสอนแบบปกติมีค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ซึ่งอาจเป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจที่จะนำไปจัดกิจกรรม และการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ครูผู้สอนควรนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปประยุกต์ใช้ในการสอนให้เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียนในชั้นเรียนของตนเอง
2. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง บทละครพูดคำฉันท มีทนะพาธา ของนักเรียนเป็นสิ่งที่ต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง ด้วยวิธีการสอนใดอย่างหนึ่งคงไม่เพียงพอ ควรมีการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนจากสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและแปลกใหม่ เช่น จากภาพยนตร์การ์ตูน อนิเมชั่น INTERNET หรือ ห้องเรียนออนไลน์ ดังนั้นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง บทละครพูดคำฉันท มีทนะพาธาอย่างยั่งยืน จึงควรพัฒนาควบคู่ไปกับกิจกรรมอื่น ๆ อย่างหลากหลายและต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้างต่อไป

1. ควรนำแผนการจัดการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ให้กับผู้เรียนควบคู่กับกิจกรรมรูปแบบอื่น ๆ จะได้ผลการเรียนที่ยั่งยืนมากขึ้น
2. ควรมีการส่งเสริมให้นำแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ ไปพัฒนาร่วมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อื่น ๆ แบบบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เพื่อสร้างองค์ความรู้ที่เชื่อมโยงกันในหลาย ๆ ด้านและหลากหลายมากขึ้น

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ. (2550). *วรรณคดีวิจักษ์*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์-
คุรุสภาลาดพร้าว.
- กุสุมา รัชมณี. (2547). *วรรณสารวิจักษ์*. กรุงเทพมหานคร: แม่คำผาง.
- เกษม ขนาบแก้ว. (2540). *แง่คิดจากวรรณคดีและวรรณกรรม*. กรุงเทพมหานคร:
ไอเอสพริ้นติ้ง.
- ทีศนา แคมมณี. (2548). *ศาสตร์การสอน*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2543). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สุวีริยาสาส์น.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*.
กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คส์ จำกัด.
- รินฤทัย สัจจพันธ์. (2524). *วรรณกรรมปัจจุบัน* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- รินฤทัย สัจจพันธ์. (2544). *วรรณคดีศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: ธารปัญญา.
- ล้อม เพ็งแก้ว. (2549). *วैयाววรรณคดี*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์พิมพ์คำ.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2548). *รูปแบบการเรียนการสอน
แบบสืบเสาะหาความรู้*. กรุงเทพมหานคร: สถาบันส่งเสริม-
การสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
- สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์. (2552). *ภาษาไทยสำหรับครูประถมศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 3).
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อุดม หนูทอง. (2523). *พื้นฐานการศึกษาวรรณคดีไทย*. สงขลา: โรงพิมพ์เมืองสงขลา.
- Novak, J. D., & Goetz, D. B. (1984). *Learning how to learn*. London :
Cambridge University
- Pond, U. (2001). Developing and using elemental learning in corporate
Training setting. *Masters Abstracts International*, 39(3), 633-A
(UMI No. 2152135)